

Til nr. 11

Finanstilsynet har efter det gældende § 355, stk. 4, mulighed for i sager efter en række forbrugerbeskyttende regler, herunder særligt sager om god skik og prisoplysning, at tilkende partsbeføjelser til andre end de fysiske eller juridiske personer, der er nævnt i stk. 2 og 3. Det vil typisk sige den person eller virksomhed, som rejser sagen over for Finanstilsynet.

De særlige partsbeføjelser indebærer efter forarbejderne til bestemmelsen primært en ret til - trods Finanstilsynets tavshedspligt - at blive orienteret om sagens forløb. Partsbeføjelsen kan endvidere bestå i retten til partshøring i særlige tilfælde. Derimod omfatter tilkendelsen af partsbeføjelser ikke en ret til at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet. Efter § 372 er det således kun den, som en afgørelse retter sig mod, der kan indbringe sagen for Erhvervsankenævnet.

Som en konsekvens af ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt i sager vedrørende de forbrugerbeskyttende regler, jf. § 354, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, er der ikke længere et reelt behov for at kunne tilkende partsbeføjelser til andre end sagens naturlige parter. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Personer, der har rejst en sag over for Finanstilsynet, men som ikke er part i sagen, vil for fremtiden kunne blive orienteret om sagens forløb via de almindelige regler om aktindsigt og princippet om meroffentlighed. Finanstilsynet vil således af egen drift kunne orientere dem om sagens forløb, dog med de begrænsninger, som følger af offentlighedslovens kapitel 3, ligesom personen selv vil kunne bede om aktindsigt i sagens dokumenter.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om ophævelse af § 355, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 11.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at Finanstilsynets tavshedspligt ændres, så oplysninger vedrørende tilsynet med god pensionskassepraksis, bekendtgørelser om redelig forretningsskik og god praksis, samt bekendtgørelser om information ikke længere er omfattet af Finanstilsynets generelle tavshedspligt.

Finanstilsynets nuværende tavshedspligt indebærer, at Finanstilsynet ikke har mulighed for at oplyse, om det vil tage en sag op i forhold til en konkret firmapensionskasse, idet Finanstilsynet først kan offentliggøre

navnet på en firmapensionskasse, i forbindelse med at sagen afgøres, og kun hvis betingelserne i § 66 c er opfyldt. Dermed har tavshedspligten afskåret Finanstilsynet fra at gå ind i en offentlig debat om en konkret sag og korrigerer eventuelle fejlagtige oplysninger eller misforståelser i pressen.

Ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt på de udvalgte områder har til hensigt at øge offentligheden og åbenheden på forbrugerområdet. Offentligheden vil fremover kunne få indsigt i Finanstilsynets arbejde efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Der er dermed den samme offentlighed om oplysninger, der kommer frem i forbindelse med tilsynet med de offentligretlige forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reguleringen havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Lempelsen af Finanstilsynets tavshedspligt vil indebære, under forudsætning af overholdelse af forvaltningsloven og offentlighedslovens regler, jf. nedenfor, at Finanstilsynet kan udtale sig til offentligheden om, hvorvidt en konkret forbrugersag behandles i tilsynet, og eksempelvis udlevere en kopi af tilsynets brev til firmapensionskassen eller af den endelige afgørelse i sagen til en journalist. I forbindelse med at Finanstilsynet tager en sag op, vil tilsynet kun kunne oplyse dette, men ikke hvordan sagen forventes afgjort.

Som omtalt ovenfor undtager forslaget en række af de forbrugerbeskyttelsesregler, som er nævnt i det gældende § 66 c, fra Finanstilsynets generelle tavshedspligt. For så vidt angår de resterende bestemmelser, som er nævnt i det gældende § 66 c, vil det fortsat være sådan, at hvis betingelserne i den foreslåede § 66 c er opfyldt, vil Finanstilsynet kunne offentliggøre pensionskassens navn. Det vil sige at sagen er afgjort af Det Finansielle Virksomhedsråd, og væsentlige hensyn til pensionskassen eller efterforskningsmæssige hensyn ikke taler imod, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens virksomhed indebærer, at der er behov for koordination mellem Finanstilsynet og Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed.

Efter markedsføringslovens § 2, stk. 2, finder markedsføringsloven ikke anvendelse på sager vedrørende finansielle virksomheders overtrædelse af regler om god markedsføringskik og vildledning, når der af økonomi- og erhvervsministeren er udstedt regler på dette område. Derimod finder markedsføringslovens regler bl.a. om sammenlignende reklame, adgangen til at anvende lodtrækning og præmiekonkurrencer som